

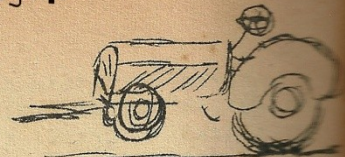
לזכרו של עמוס גנור (גרינגר) ידיד ותיק

מראשוני גרעין "שדמות", שהתיישב בקבוצת עין גדי ב-10.1.1956

עמוס היה פעיל חברתי עוד משחר נעוריו. אני זוכרת, שבאחד המפגשים שהיו לנו בסניף הנוער העובד בקריית חיים, כאשר החלט לחבור עם קבוצת הנוער העובד מ"נשר" בלט עמוס באישיותו. היה לו קסם אישי, יכולת שכנוע וכישורי תקשורת בין אישית מצויינים. נער גבה קומה, "חתיך", ובחיתוך דיבורו התנגנה ה"ריש" המתגלגלת בלשונו, שלא היתה אופיינית לצברים שכמותנו...

מתוך "צ'ינטי-זרק" - 8.3.1956

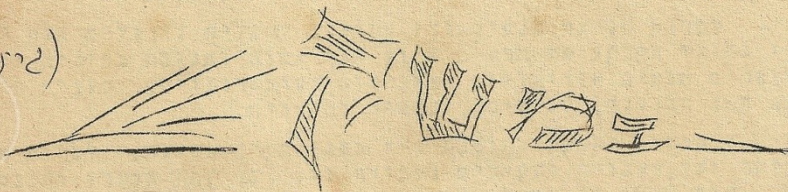

הגיעה אל משרתה לאחר שנות הכשרה בפסית ומעשית. כיום עומד גרעין "שדמות" להכנס למסלול חיים תקין של מסק עצמאי בעין-גדי. לכאורה נראה הדבר פשוט: יושב יהודי בתל-אביב, מעלעל בדפי העתון וקורא ידיעה קצרה בזו הלשון: "גרעין 'שדמות' של הנוער-העובד התנחל בעין-גדי". לא תעניין אותו ביותר ההסטוריה של אותו גרעין, גם לא ההסטוריה של המסק. אולם כשנפנה אנחנו בסאה וסמוגים מעלות לאחר, נראה את עצמנו כשאנו חיים כחברי הסניפים: בקריית-חיים, נשר, כפר-סבא ופתח-תקוה; מתלבטים בבעיות יום-יום של קיום יחסי חברה והעלאת ערך החברה. תורה רבה הרביצו בנו מדריכינו ותורה זו הופכת עתה לישוב בלב המדבר. גרעין "שדמות" המורכב מבוגרי הנוער-העובדן יצא בקיץ תשי"ד להכשרה מוקדמת במסק מצובה. שם התחלנו בגבוש יחסי חברה אולם כעבור זמן קצר התגייסנו לצבא. מאחר שהכנים חייבים שרות לזמן יותר ארוך בבסיס הטרונים, נקלעו הבנות ישר אל תוך לוע הרוקיה של קריית-ענבים. ראוי לציין שרוקיה זו אשר בני "שדמות" חששו מפניה בתחילה היתה בלתי אקטיבית בצורה מפתיעה ולא פגעה כמעט בבנות המין היפה של הגרעין. כבר בימים הראשונים הרגיש הגרעין ביחס החיובי של קריית-ענבים לענייניו. בזמן היותנו בבסיס האמונים היתה הרגשת העורף טובה ביותר ואין צורך לציין שקוינו בקוצר-רוח ליום המיוחל בו נגיע למסק. וכחזינו של עולם הגיע גם יום זה. עשרת חדשי היותנו במסק חלפו עלינו במהרה. על אף היותנו במסגרת צבאית הרגשנו עצמנו כבבית (כולל כל תעלולי הכשרה).

והנה החלו להגיע לאזנינו סמועות שה"אחוד" מתכוון להעלות הסנה גוף להתישבות קבע בעין-גדי, וכי הוא לוטש עיניו אלינו. הסמועות התאמתו וההתלהבות היתה גדולה. אולם היו שחששו ונמוקיהם אף הם היו רציניים ביותר. לאחר בקור במקום, ועטית חטבון הנפש ולבטים רבים התגבשה ההחלטה בגרעין אשר השתקפה בתוצאות ההצבעה, ובפרוטוקול האספה נרשמה העובדה שגרעין "שדמות" קבל על עצמו את ישובה מחדש של עין-גדי.

כעת, כחברי עין-גדי (גרעין "שדמות" נמחק בינתיים מהלכסיקון) אנו מקבלים בברכה את אורחינו בחגנו.

עמוס.
(זינגר-גנור)

תקענו יתד בעין גדי והנה כי כן: עמוס איש ארגון, ביצוע, תובע מעצמו; הלז של חייו הם החובות ומבחינה זו מסגרת הקיבוץ התאימה לו. במיוחד השייכות, ועימה הפעילות הציבורית הענפה והמגוונת בתפקידי מפתח שונים. כך לאורך שנותיו בעין גדי.

כאשר עמוס היה גזבר, בא לבקרני כשהשתלמתי בעבודה מעשית של "אחות כפר". במהלך שיחה ציינתי שאני מנגנת באקורדיון של יצחק קרקשון-קרקעי: בחגים, באירועי-חברה שונים, לריקודים... ואני רוצה לקנות אקורדיון ויש לי סכום זעום מתקציב אישי. בקשתי מעמוס הלוואה לרכישת האקורדיון. תשובתו היתה נחרצת: **"אגודה שיתופית מנועה לתת הלוואה לחבריה"** (אינני שוכחת את הציטוט הזה...) ועין גדי הרי היא "אגודה שיתופית"... נו, עם אמירה החלטית כזו לא מתווכחים. הערכתי את סמכות הגזבר, לא כעסתי ולא קניתי אקורדיון... 😊

אחד מתפקידיו הציבוריים היה ראש המועצה האיזורית "תמר". עם הגיעו לגבורות הוענק לו "אות יקיר המועצה".

נכון, שדי נדיר לספר בשבחו של אדם ולהדר פועלו. עם זאת - "מה שאתה שומר לעצמך - אתה מאבד ומה שאתה נותן - שלך הוא לעולם ועד".

(אכסל מונטה, מגילת סן מיקלה)

התרמיל שאנו נושאים - מלא בסיפורים... קשה לעשות סדר בדברים ובעיקר לתמצת. ב-3.1.2020 עמוס נקרא לישיבה של מעלה ואנחנו כאן נפרדנו מעוד חבר.

תנחומי לנחמה (שאני "מתה" עליה...), לילדים ולמשפחה המורחבת.

מי יתן ולא תוסיפו לדאבה עוד.

בלחיצת יד, דבוישה (דבורה סלפ-גוטמכר)